

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 370/2016-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Máriou Kolíkovou, Advokátska kancelária Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 37 P 169/2015 (pôvodne pod sp. zn. 37 P 325/2013) a postupom Krajského súdu v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 11 CoP 688/2015 (pôvodne pod sp. zn. 11 CoP 154/2014) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. apríla 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 P 169/2015 (pôvodne pod sp. zn. 37 P 325/2013) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom sp. zn. 11 CoP 688/2015 (pôvodne pod sp. zn. 11 CoP 154/2014).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

«Dňa 6. decembra 2013 podala ██████████ (ďalej len „matka“) návrh na predbežné opatrenie vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom ██████████ ██████████... a ██████████... (ďalej len „maloleté deti“) do rozvodu a návrh, ktorý bol vyčlenený na samostatné konanie a bola mu pridelená sp. zn. 37P/325/2013 na prvostupňovom súde.

Dňa 10. decembra 2013 prvostupňový súd nariadil predbežné opatrenie č. k. 37P/325/2013-24, ktorým zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, a zaviazal sťažovateľa prispievať na výživu maloletých detí v sume 200,- EUR mesačne na maloletú ██████████ a sumou 150,- EUR na maloletú ██████████. Zároveň upravil styk sťažovateľa s maloletými deťmi do rozvodu manželstva tak, že sťažovateľ má právo sa s deťmi stretávať každý týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 7:00 hod. do 19:00 hod. Prvostupňový súd zároveň uložil sťažovateľovi povinnosť zdržať sa vycestovania s oboma maloletými deťmi mimo územia Slovenskej republiky, bez súhlasu matky.

Dňa 4. februára 2014... sa sťažovateľ domáhal preskúmania nariadeného predbežného opatrenia odvolacím súdom.

Dňa 23. apríla 2014 rozhodol o odvolaní odvolací súd uznesením č. k. 11CoP/154/2014-175 tak, že „zmenil rozhodnutie prvého stupňa len vtom, že prijatý výrok o zverení maloletých detí a vyživovacej povinnosti otca naviazal na konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, o ktorom je súd prvého stupňa povinný začať konať i bez návrhu rodičov“. V ostatnej časti odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Dňa 9. mája 2014 bolo sťažovateľovi doručené vyššie uvedené uznesenie odvolacieho súdu v slovenskom jazyku, hoci mu ako občan Spojených štátov amerických, žijúci v tejto krajine nerozumie.

Dňa 22. mája 2014 podal sťažovateľ voči predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Dňa 28. januára 2015 bolo uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2014 zrušené uznesenie odvolacieho súdu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie z dôvodu, že súdy nižších inštancií odňali možnosť sťažovateľa konať pred súdom tým, že mu v zrozumiteľnom jazyku neboli doručené nasledovné listiny:

- Návrh na začatie konania zo dňa 5. decembra 2013*
- Rozhodnutie o ustanovení kolízneho opatrovníka zo dňa 10. decembra 2013*
- Vyjadrenie matky zo dňa 3. marca 2014*
- Rozhodnutie odvolacieho súdu zo dňa 23. apríla 2014*

Dňa 27. februára 2015 bol doručený spis v predmetnej veci z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prvostupňový súd.

Dňa 13. apríla 2015 bol právnenému zástupcovi sťažovateľa doručený preklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/180/2014. ...

Dňa 1. decembra 2015 bol spis predložený na odvolací súd za účelom rozhodnutia v odvolacom konaní po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o dovolaní. ...

Dňa 26. januára 2016 bola vypracovaná predsedom odvolacieho súdu odpoveď na žiadosť o prešetrenie sťažnosti Spr. 2405/15, ktorou bola žiadosť o prešetrenie vybavená ako čiastočne opodstatnená, lebo k prieťahom došlo pri prešetrovaní pôvodnej sťažnosti. ...

Dňa 1. februára 2016 bol spis znovu zaslaný na prvostupňový súd bez rozhodnutia z dôvodu, že prvostupňový súd do daného dňa nepreložil žiadnu z listí, ktoré bolo potrebné preložiť na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. ...

K dnešnému dňu nebol sťažovateľ ako otec maloletých detí vypočutý v konaní o predbežnom opatrení, hoci predbežné opatrenie z 10. decembra 2013 zásadným spôsobom formuje život rodičov ako aj maloletých detí a ich vzťahy (výsostné právo rozhodovať o styku maloletých detí so sťažovateľom získala predbežným opatrením matka).

Zhrnúc uvedené:

- prvostupňový súd (ani odvolací súd) nepreložil sťažovateľovi do dnešného dňa listiny nachádzajúce sa v súdnom spise, hoci tak mohol a mal urobiť už v prvostupňovom konaní (odvolacom konaní) ako aj po výslovnom pokyne dovolacieho súdu rozhodnutím zo dňa 28. januára 2015)

- od 27. februára 2015 do dnešného dňa nepredložil prvostupňový súd riadnym spôsobom súdny spis na rozhodnutie odvolaciemu súdu

- konanie o predbežnom opatrení, ktoré má poskytovať len dočasnú úpravu pomerov, nebolo právoplatným rozhodnutím skončené ani za 2 roky a 4 mesiace od jeho začatia

- súd o nariadení predbežného opatrenia na návrh matky rozhodol za 4 dni, pričom otca vo veciach rodičovských práv do rozvodu nevypočul ani počas nasledujúcich 2 rokov a 4 mesiacov

- prvostupňový súd ako aj odvolací súd nevykonávajú úkony smerujúce rozhodnutiu vo veci samej, ktoré by vychádzalo za spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci...»

Podľa sťažovateľa «... iným zásahom (zbytočnými prietahmi) v konaní prvostupňového a odvolacieho súdu boli porušené nasledovné práva sťažovateľa:

- Základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy

- Právo na prejednanie záležitostí v primeranej lehote podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“)

- Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa ustanovenia čl. 46 ods. 1 Ústavy...

V predmetnom prípade sa jedná o konanie o predbežnom opatrení, ktorého predmetom je úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom a úprava výživného na čas do právoplatného skončenia konania o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu. V tejto súvislosti upozorňujeme v prvom rade na skutočnosť, že sa jedná o konanie o predbežné opatrenie, ktoré je v zmysle ustanovenia § 74 a nasledujúcich Občianskeho súdneho poriadku relatívne jednoduchým konaním, na ktorého nariadenie nie je nevyhnutne potrebné vykonať žiadne významné a náročné procesné úkony (ako napr. pojednávanie, výsluch účastníkov konania, či zaobstaranie ich vyjadrenia) v zmysle

ustanovenia § 75 ods. 6 a 8 Občianskeho súdneho poriadku. Lehota, v ktorej by mal nariadiť súd predbežné opatrenie je ustanovená na 30 dní od doručenia návrhu (ustanovenia § 75 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku), pričom ak sa jedná o konanie vo veciach maloletých detí, je táto lehota zásadne kratšia (ustanovenia § 75 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku). Je tomu tak preto, že súd v takomto konaní nie je povinný bezpochybne ustáliť skutkový stav, ale len osvedčiť skutočnosti uvádzané navrhovateľom v predmetnom konaní. ...

V prvostupňovom súdnom konaní považujeme práve postup súdu za dôvod zbytočných prieťahov v súdnom konaní. Hoci o nariadení predbežného opatrenia rozhodol súd rýchlo (v priebehu 4roch dní), jeho ďalšie konanie bolo poznačené výraznými procesnými zlyhaniami, najmä vo vzťahu k doručovaniu súdnych listín sťažovateľovi v jazyku, ktorému rozumie. Na túto skutočnosť bol prvostupňový súd upozornený už rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 11CoP/154/2014, kde odvolací súd uviedol: „Pozornosť súdu prvého stupňa odvolací súd ďalej upriamuje na povinnosť zabezpečiť právo otca na to, aby mohol pred súdom konať v jazyku, ktorému rozumie (§ 18 O. s. p.). Toto právo zahŕňa nielen vystupovať pred súdom v tomto jazyku, ale tiež robiť podania v tomto jazyku, a mať právo na doručovanie písomností súdu preložených do takéhoto jazyka.“ Napriek tomu odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil, pričom prvostupňový súd predmetné vady neodstránil, práve naopak. Sťažovateľovi nebol doručený ani preklad rozhodnutia odvolacieho súdu. V dôsledku tohto stavu bolo rozhodnutie odvolacieho súdu dovolacím súdom zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie o dovolaní sp. zn. 1Cdo/180/2014 bolo preložené doručené sťažovateľovi dňa 13. apríla 2015 kedy nadobudlo právoplatnosť. Od tohto momentu do podania prvej sťažnosti na prieťahy prvostupňový súd nevykonal žiadne úkony smerujúce k rozhodnutiu vo veci samej, tiež neodstránil svoje pochybenia preložením listín požadovaných dovolacím súdom a taktiež nepostúpil predmetný súdny spis na rozhodnutie odvolaciemu súdu vo veci vrátenej dovolacím súdom na ďalšie konanie. Už v čase rozhodovania predsedu súdu o sťažnosti na prieťahy bol touto činnosťou spôsobený 7-mesačný prieťah v konaní. Až dňa 1. decembra 2015 bol spis postúpený na rozhodnutie v predmetnej veci odvolaciemu súdu, pričom ešte dňa 22. decembra 2015 tento spis nebol doručený. Dňa 1. februára 2016

odvolací súd opätovne vrátil spis prvostupňovému súdu stým, že požiadal prvostupňový súd o preloženie listín, na ktorých preloženie mal sťažovateľ nárok v zmysle rozhodnutia dovolacieho súdu. ...

V súvislosti s argumentáciou predsedu odvolacieho súdu v jeho stanovisku (príloha č. 5), že nemohlo dôjsť k prietahom v predmetnom konaní nakoľko posledný úkon bol vykonaný dňa 7. júla 2015 voči Centru pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže uvádzame, že sa nejednalo o úkon, ktorým by súd odstránil vady doterajšieho svojho procesného postupu, nejednalo sa taktiež o úkon, ktorým by prispel k rozhodnutiu vo veci samej a ani sa nejednalo o skutočnosť, ktorá by bránila postúpeniu spisu odvolaciemu orgánu. Úkony voči Centru pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže neboli pre konanie významné, jednalo sa o doručovanie listín, ktoré už boli raz preložené (príloha č. 6).

Prvostupňový súd mal možnosť napriek postupu voči Centru pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže konať tak vo veci samej, ako aj postúpiť kópiu spisu na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Prvostupňový súd sp zreteľom na predmet konania a jeho povinnú starostlivosť o maloletých si mal ponechať tie Časti spisu, ktoré boli nevyhnutné pre jeho konanie, prípadne vytvoriť pre odvolací súd zberný spis a inak konať vo veci bez ohľadu na odvolacie konanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu, ktorým je uznesenie o predbežnom opatrení (nález ústavného súdu sp. zn. IV ÚS 63/02). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je totižto „zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o rozhodnutie“ (nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 200/05). „Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práve tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (m. m. II. ÚS 21/01)“ (nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 16/05).

Uvedené skutočnosti a prietahy v predmetnom konaní sú o to závažnejšie, že samotné rozhodnutie „o predbežnom opatrení neodstraňuje stav právnej neistoty, ktorého odstránenie je účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, preto obdobie, v ktorom bolo rozhodnuté o predbežnom opatrení je započítané do zbytočných prietahov v konaní vo veci samej“ (nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 42/02). Preto už skutočnosť,

že súdne konanie o tomto predbežnom opatrení trvá 2 roky a 4 mesiace je závažnou skutočnosťou. ...

Vo vzťahu k odvolaciemu súdu poukazujeme na skutočnosť, že neefektívnou činnosťou súdu, ktorá vylučovala nadobudnutie právoplatnosti jeho rozhodnutia {procesné pochybenie pri doručovaní listín prvostupňovým súdom v prvostupňovom súdnom konaní, ktoré bolo odvolacím súdom nesprávne vyhodnotené, pričom tieto vady boli odstránené až rozhodnutím dovolacieho súdu) došlo k porušeniu práv sťažovateľa v zmysle ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy a ustanovenia čl. 6 ods. 1 Dohovoru (nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 2/01, sp. zn. I. ÚS 163/05, sp. zn. III. ÚS 353/2015, sp. zn. II. ÚS 6/02 a iné). ...

Predmetom 2 roky a 4 mesiace trvajúceho prvostupňového a odvolacieho súdneho konania sú vzájomné vzťahy medzi rodičmi a deťmi, ako aj otázka ich výživy, čo judikatúra štrasburských orgánov zaradila medzi taký predmet konania, „ktorému majú „príslušné súdne orgány venovať mimoriadnu pozornosť, keďže akékoľvek procesné omeškanie v takejto veci môže mať za následok de facto rozhodnutie otázky predloženej súdu (rozsudok súdu z 8. júla 1987, H. v. United Kingdom, para. 85)“ (nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 35/01).

Sme toho názoru, že prietahy v predmetnom súdnom konaní, ktorým mali byť upravené vzťahy medzi rodičmi predbežným opatrením v bezodkladnej situácii a vo veci samej rozhodnutím o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom do rozvodu a výživnom na maloleté deti spôsobili, že vo veci je už de facto rozhodnuté. ...

Domnievame sa, že vyslovenie porušenia základných práv v predmetnom spore nepredstavuje dovŕšenie ochrany porušeného základného práva. Pri určení finančného zadosťučinenia je podľa nášho názoru potrebné brať v úvahu:

- Skutočnosť, že rodičovské práva a povinnosti sťažovateľa, jeho kontakt a vzťah s maloletými deťmi sa z dôvodu prietahov v konaní výrazne zhoršili (bližšie v časti V. tejto ústavnej sťažnosti). Práve narušenie vzťahu medzi rodičmi a deťmi vo veku maloletých detí sťažovateľa je významnou skutočnosťou, ktorá má podľa nášho názoru s ohľadom na predmet sporu charakter neodstrániteľnej resp. ťažko odstrániteľnej ujmy.

- Poškodenie postavenie sťažovateľa v ostatných prebiehajúcich súdnych konaniach vo veci jeho rodičovských práv (bližšie v časti V. tejto ústavnej sťažnosti)

• Charakter súdneho konania, v ktorom došlo k prietahom v konaní. Toto súdne konanie je mimoriadne naliehavé, nakoľko sa vedie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti. Poškodením práv sťažovateľa zároveň došlo aj de facto rozhodnutiu vo veci samej a odňatiu práva sťažovateľa na súdnu ochranu.

• Odvolací a prvostupňový súd spôsobili prietahy nie len v konaní vo veci samej, ale v konaní o predbežnom opatrení, ktoré je menej náročné, je v ňom potrebná rýchlota konania a zároveň má reagovať na akútnu a nalievavú potrebu spočívajúcu na jeho nariadení. Predbežné opatrenie právoplatne nariadené po 2 rokoch od podania návrhu na jeho nariadenie je už z povahy veci neúčinné.

• Sťažovateľ počas celého súdneho konania aktívne participoval a nespôsobil žiadne zbytočné prietahy v konaní.

• Sťažovateľ je občanom Spojených štátov amerických. Vo vzťahu k občanom iných štátov by mali byť súdne orgány obzvlášť obozretné.

• K poškodeniu práv sťažovateľa došlo zbytočnými prietahmi spôsobenými tak neefektívnou činnosťou prvostupňového súdu v prvostupňovom súdnom konaní, ako aj nečinnosťou odvolacieho súdu v odvolacom konaní, preto by mali oba niesť zodpovednosť za poškodenie práv sťažovateľa.

• Dĺžku súdnych konaní (2 roky a 4 mesiace v konaní o nariadení predbežného opatrenia) a tým aj existujúcu právnu neistotu vzťahov medzi účastníkmi konania obzvlášť s ohľadom na ich maloleté deti.

Na základe vyššie uvedeného sme dospeli k záveru, že primeraným finančným zadosťučinením za porušené práva sťažovateľa bude suma 5.000,- EUR vo vzťahu k prvostupňovému súdnemu a suma 5.000,- EUR vo vzťahu k odvolaciemu súdu.».

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky konaním Okresného súdu Bratislava III vo veci vedenej pod sp. zn. 37P/325/2013 po prečíslení sp. zn. 37P/169/2015 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky konaním Krajského súdu v Bratislave vo veci vedenej pod sp. zn. 11CoP/154/2014 po prečíslení sp. zn. 11 CoP/688/2015 porušené bolo.

3. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 37P/325/2013 po prečíslení sp. zn. 37P/169/2015 konal bez zbytočných prietahov.

4. Krajskému súd v Bratislave prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. po prečíslená sp. zn. 11/CoP/688/2015 konal bez zbytočných

5. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 10.000,- EUR..., z ktorých 5.000,- EUR... Okresný súd Bratislava III a 5.000,- EUR... sú povinní vyplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu.“

Ústavný súd v súvislosti s prípravou predbežného prerokovania zistil, že k sťažnosti je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa Advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. Márie Kolíkovej, ktorá podľa zistenia ústavného súdu má od 29. apríla 2016 pozastavenú advokátsku činnosť.

Z uvedeného dôvodu sťažnosť nespĺňa všetky náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), keďže k nej nie je pripojené kvalifikované splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné podľa ustanovenia § 20 zákona o ústavnom súde, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, c) proti komu sťažnosť smeruje.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde). Až na výnimky, ktoré v danej veci nie sú relevantné, je ústavný súd pritom viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ k návrhu doručenému ústavnému súdu 7. apríla 2016 pripojil splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom pre Advokátsku kanceláriu Kolíková & Partners, s. r. o., Radvanská 21, Bratislava, konajúcu prostredníctvom konateľky a advokátky Mgr. Márie Kolíkovej, ktorá podľa zistenia ústavného súdu má od 29. apríla 2016 pozastavenú advokátsku činnosť. Advokátka Mgr. Mária Kolíková v uvedenom splnomocnení v mene advokátskej kancelárie prijala splnomocnenie a zároveň udelila splnomocnenie na zastupovanie advokátskemu koncipientovi Mgr. Pavlovi Michalcovi, ktorý v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde nie je oprávnený na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom. Sťažovateľ splnomocnenie pre nového advokáta ústavnému súdu nedoručil.

V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že daný rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Ústavný súd už vo svojom uznesení sp. zn. II. ÚS 117/05 z 11. mája 2005 uviedol: „Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať

práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.“ Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2016